

Ræða um frelsið, óbirt og ódagsett.

Bjarni Benediktsson – Stjórnmál – Ræður – Frelsi – Frelsið

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-2, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Refræðar frøgt

(Fyrir ólönnur)

Fá tilindi hafa 'Isleni'-
ingum komist öllar meggvarlegrar
eis fær, en land færir va-
list kennatausti og i hefðum
sett af mesta kennitakjeldi, en
sögu fóra af, hér at vísu segja,
at ði er fari, sem á undan va-
fari, getu nærunar eigi komit
tilindi þessi á örvert, en fær
fyrir vartu fari eigi veikat, at
með persón farið er óginn kenn-
taustiars miður með öllum lands-
list er umhverfuminn fyrir.

(hér)

Allur færir vor 'Isleningar'
flekkir eis af eigin rann / næth-
til ófjáran-ögra, og ~~hássabakar~~
frátt fyrir fari fóth land vort
í eim kennumit, fá helgi aldrar
frá opphafi 'Islands' bygstan arti
nærun alli af völum en lands
hevur nið skemð verið af
kommunum. Fáan, at vor fjerðar
dýrjar sömu sögu at segja. Stu-
ldi heila lengst af verit hagn-
fylgja mannum og ~~veri~~ ^{at} verit settar í bælk með ólöppum
sem af næthinnunum völum
stafa. Síðant: Skálholtsbiskupin
Hannar Þorvaldsson skrifat ^{p.d.} um
þetta spí fyrir h. u. b. 150
ínum eru:

"Dreppt, strit og dýrtid
var kallaðin fari miðunterna vandr
i guds landi, af hvemum Dýrtid

bomugun átt: fortuna fæt velja eins. Í þar manndin mun strít hefja veritð óðrðvanlegra en dreysíttin, þri þa gerð: hvenn súnum felle, með everti og ekki aleyti af mörnum, hvílfáseti og öðru. Én í nærvænda titum en strít að: tvegar en dreyprótt, einum metul vel síður ófjóta, þri fæt dreystin niði eigi kriðnum og bönn eins og: fyrndummi, helðum skilum umgítist aftur, þar sem dreyp-síttin skar niður meðum og kriðnum, unga og gamla. Fessa verst meina og fíði sé hallaristungrit, hit hevsta verst --

þó at 's, leydingar hafi þar með ófjóta, sem fæt hefði færning at viss eigi fyrri felat hóimugun stríttins, þá hefja þær samt sunnarlega, júnun fjoðum frenum, byrði örðrum

helst helgi verit talit
líklegt.

værin fessa rauði ófjóta fyrir hefji verit líklegt, en ófjóta
þessi ófjóta of og fjarvel spött
hverðs legðs at hevst ís a meðan
það vorð at gerast.

Svo mun einnig verda,
ef fessa plága á miði aði ors at
gengi. Íslenska fjoður mun eigi
gefart upp fyrir henni, helðum
standa hana of ein með fólgasí:
og reyna, at henni eigi leystur
blitum að oftum að fíði eigi leystur
á frásagn helðum að: fyrirbrand.
Ígjássuð af vos illa fer, at sunni
af ors eigi af völum fessa kennedy,
sem miði vofin aði landins, skemma
hif fyrir höndum en ella hefti

Ljónum en
áfrá

fjótt flest of þei, sem
vér felskjum til, sé
á hevfaðuðu hevli

Ljónum ófjórum óðrum síðan

Lvegna boraðar fírva
fyrir fórum síð og
frelsi landins.

líf ritth: better
og

borrengrar

onti, þá er þat eitt eigi með
því til at hafa skelfast, þri at
þó öllu þei, sem óvist es um-
hverfisess], þá er þat ~~átt~~ fíð
vist, at þá skuld eignum vér allhi
ein brevum tíma at gjálda, og
munum þá eigi öðru, hvort þat
verður nökkrum fyrir en síðan.
Hljónum þat og löngum fjótt hæk-
mumlegt at taka denta sínum
með stíllingar og enn þau deg
: deg/þykir þat fjoður á/Björn
síðan fóins biskups Arasonar, at
hann vorði sein vegðan, en Dáni
hétu taka þá feta af lifi/Bor
Björn fíð fyrir þat, sem oss
niði að dögum þykir hægum
gjóttum dreng same, at hann
síðast, ófjóta, hvort um bönn sin
verg og mög yrti, at sein
hittum.

Eitt mikil feng legðsta hevit,
sem af norðnum mörgum
helgi verit hevit, en hevst ~~þ~~
blóðum um fórum: Vík, en
sígdi aðum um haf til at
sæja ljöng: hin til henni og
dóttur. A heimleiti: um van henni
heftibínum og en henni níðum
ínum síðan kom ~~henni~~, þá
hefti: hennagum vofan ont ið
vinnum henni at hana.

Einn i deg en einfitt at
lesa fessa kennsögn um fessa
at komast mið, enda helgi hinn
ors berðoma at fáva, m.a.
fáva, hvor mikil með vilja
i eis leggja á stríðum sínum
© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þurðar eru gagn

En betjindist frægins
i vök vart einn miðst at
hann séga vegar þess, at
engum vart til at annast
enn á stórinum heims á metan
heims van sjáll — her fengi
i hinn felag handi.

til bjóar, alveg eins og ~~þekk~~
til bjórs sonar þóris biskups
á barastundinum sijn, bær oft
en at ~~Eggarðar~~ ~~dagðar~~ sijn nefnd
bjóra töra skuldinum, af meðan
óthast um afkomu og framtíð
hannar sínna.)

En þri minnisti eg á
þetta: hröld, at fött flennes
biskup taldri ^{alt} fyrir 150 árum at
leita þurft; ^{alt} en i fyrstríða
til at hannum og höfnum var
eigi blift: ófriti, þa hefti
hann eigi þurft at leita frum
i tímarum semma sér eina og
hálfa öld til at lifa þá tíma,
en lífi ~~þegar~~ ~~þa~~ ^{þam} bannar van
litlu ~~seinni~~ ~~blift~~ en vigtum
hann.

Hann er, sem mi vilin;
meðgra húsum, en eigi af þri, at
þei óthist, hvat um þa sjálfa
verdt; heldur af hinum at þei
hafa lífð fyrir örlogin og af-
hengi þeirrar seg. Því vit að at
~~alt~~ ~~Engars~~ ~~þam~~ ~~verði~~ ~~þam~~ ~~þam~~ ~~þam~~
þat er ódeg, at efti
fremsta ^{meiri} fískar verði at helda
á frum öllum verjum legum störfum
þjóf fíleggings; En til þess at
ens megi verða en dýgt at hins
þomming at ástvinnum þeirra, en
störlin minning at þei þurfti
eigi at hafa ~~þa~~ ~~þa~~ ~~þa~~ ~~þa~~ ~~þa~~ ~~þa~~ ~~þa~~
albra minstan á heggjum.

Fáttum: þessar vitleikur,
sem framtíð þjóðar vorrar en
mjög meðin komin, en miðst
sem mi er helmir til

Satt en þat segs oft
hafi verit sagt, at
Höfðum ós yfir
og á þri veltum rann
til verðrættum vor
hvort sem á kanni at
deigja.

en öryggi þeirra ni
framtíðan - afkomus

at bessa af ^{i sunnan} biorumur brott af
þeim stöðvum, en heilt verður
at telja bætur lega, og til dvalar
: dreifbíginum ít um hysti i
landssins. Þessi staufsemi er
þeri hópsverðari sem sveita hólin
bligtum at verða biorumum til
stórmikils göts, þótt um enga
bætur væri at veda.

Að óróku sannin á húsgau数num
hófa tekit forgytu : þessi eru,
en bæti níki og beitar félög skipti
þessa staufsemi ~~eftir~~ færsum
en mið betta en svo mikil vest
og umfangs mikil, at engi um
einstaklingur má um framkvæmd
þessi órægilega leggja á byggjum
en á annara hertan, óver og
einn verður at biðlypa til
eftir framkvæðum ætla, hvort sem
meit fjar framlögun, vittókn
banna á heiðini et a ^a annara
kætt er.

✓ Vey
/ til at brenna fram

Einkaleyju vilji og óstuk
framkvædd ~~þessu~~ fyrirfriða-
máls má eigi breytast.